

180516 Upplevelsedag för SPF Seniorerna i Värmlandsdistriktet, anordnat av föreningen SPF Seniorerna Jössebygden Arvika Del 1

En dag fylld av kontaktskapande, kulturarvsberikande och kunskapande - i härlig miljö och härligt väder!

Så var det dags för en ny upplevelsedag på distriktsnivå, en tradition som påbörjades 2012, och som sedan dess utövats på ett flertal platser, anordnade av ortens SPF-förening. Denna dag har arrangerats av vår förening, i samarbete med Säguddens Friluftsmuseum/Västra Värmlands Fornminnesförening och Studieförbundet Vuxenskolan.

Här ovan syns vår ordförande Birgitta Frödin hälsa alla välkomna, flankerad av Jan Rülcker t.v. och Johan Richardsson t.h. Jan är både senior och representant för Västra Värmlands Fornminnesförening, och Johan är projektledare för ”kulturpoolen” i samma förening. Johan ansvarade även för tipspromenaden!

Samlingsplatsen var områdets Kafe´ Nystuga, en restaurang som drivs av Rasmus Andersson och Sandra Carlsson, med

personal.

Denna dag var stället öppet endast för oss. Annars håller man numera öppet alla dagar under året, och serverar både lunch och middag, med fullständiga rättigheter.

Efter välkomsthälsning, introduktion och fika var det så dags för tipspromenaden runt området och för besök i de byggnader som var öppna.

Tipspromenaden öppnade upp för mycket småprat och bekantskapande efter vägen, och lotsade även besökarna smidigt runt hela området, till alla de olika byggnader, som finns utspridda över det vackra området!

Storbondestugan och Rökstugan var båda öppna med guider hela tiden, och Vagnslidret öppnades av Johan efter önskemål.

Else-Marie Svensson välkomnade i Storbondestugan, och hon hade mycket att berätta om alla de vackra möbler och inventarier som där fanns!

I Rökstugan mötte Arne Axelsson upp. Av honom fick vi mycket information om både stugan och den speciella eldstaden, och om skogsfinnarnas invandring och levnadssätt.

Arne pekade exempelvis ut den takstock, en bit innanför dörren, som markerade en tydlig gästfrihetsgräns. För okända vandrare, som kom till gården, var det självklart att dörren var öppen och att de kunde gå in och värma sig. Men klev de innanför den gränsen, då var det lika självklart att betrakta dem som inkräktare och fiender!

